

Sygn. akt: X C 1459/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa D. W. OÜ z siedzibą w T.

przeciwko P. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. W. na rzecz powoda D. W. OÜ z siedzibą w T. kwotę 933,40 zł (dziewięćset trzydzieści trzy złote czterdzieści groszy) z odsetkami umownymi w wysokości 14 % ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 11 stycznia 2017r., do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt X C 1459/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11.01.2017 r. powód D. W. OU z siedzibą w T. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego P. W. kwoty 933,40 zł z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Wyjaśnił, że pozwany zawarł z (...) sp. z o.o. za pośrednictwem portalu internetowego umowę pożyczki na kwotę 700 zł na okres 30 dni, którą miał spłacić razem z prowizją w kwocie 192 zł do dnia 09.09.2016r., czego nie uczynił. Wierzytelność została nabyta przez powoda w drodze umowy cesji z dnia 27.09.2016r. Wskazano, że na dzień wniesienia pozwu dług pozwanego wynosi łącznie z odsetkami 933,40zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 04.04.2017r., referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Wskazany nakaz zapłaty pozwany zaskarżył sprzeciwem, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości. Przyznał, że skorzystał z systemu teleinformatycznego umożliwiającego uzyskanie pożyczki gotówkowej, jednak pożyczkodawca nie spełnił obowiązków informacyjnych, a zatem umowa winna być uznana za niezawartą.

Sprawa została przekazana tutejszemu Sądowi w dniu 05.04.2018r.

Po przekazaniu sprawy, powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na jego poparcie. W odpowiedzi na sprzeciw powód ustosunkował się do podniesionych zarzutów i przedłożył dokumenty potwierdzające zapoznanie się przez pozwanego i akceptację warunków umowy. Wskazano, że pozwany na mocy zawartej umowy z poprzednikiem prawnym, otrzymał wcześniej jedną pożyczkę, którą spłacił w całości i wówczas nie kwestionował jej warunków.

Pozwany po doręczeniu mu odpisu dokumentów i stanowiska powoda oraz pouczeniu o możliwości uzupełnienia sprzeciwu, nie zajął dalszego stanowiska w sprawie.

Na rozprawie w dniu 10.09.2018r. nie stawiała się żadna ze stron, nie żądano uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany P. W. zarejestrował się na portalu internetowym (...) celem uzyskania pożyczki od (...) sp. z o.o. Pozwany wysłał przelew rejestracyjny na kwotę 0,01 zł, potwierdzając rejestrację i akceptując jednocześnie warunki umowy zawieranej na odległość. Pozwany otrzymał jedną pożyczkę, którą spłacił w terminie. W dniu 10.08.2016 r. pozwany jako pożyczkobiorca, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, zawarł z (...) sp. z o.o. jako pożyczkodawcą drugą umowę pożyczki, na mocy której otrzymał kwotę 700 zł. Pożyczka miała zostać zwrócona w terminie 30 dni wraz z prowizją w kwocie 192 zł. Umowa przewidywała, że w razie braku lub opóźnienia płatności mogą zostać naliczone opłaty za wysłanie wezwań do zapłaty, naliczone odsetki maksymalne za opóźnienie oraz opłaty za podjęcie działań windykacyjnych.

Okoliczność niezaprzeczona oraz dowód: przelew rejestracyjny – k.55

- dane profilu klienta – k. 56
- umowa ramowa pożyczki – k.57-58
- umowa pożyczki z 10.08.2016r.– k 59,
- informacja o dodatkowych kosztach – k.60,
- potwierdzenie przelewu 700 zł – k. 61

Pozwany nie spłacił pożyczki, ani w terminie, ani później, mimo wezwań do zapłaty. Wierzyciel pierwotny nie doliczył dodatkowych kosztów do pożyczki poza odsetkami.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- przesądowe wezwania do zapłaty dowodem nadania – k. 62, 63-64

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 27.09.2016 r. wierzytelności pożyczkodawcy przeciwko pozwanemu zostały przeniesione na D. W. OU z siedzibą w T.. Pozwany mimo wezwań do zapłaty, należności nie spłacił.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- umowa cesji z załącznikiem – k. 42-46
- zawiadomienie o cesji – k. 51
- wezwanie do zapłaty z dowodem nadania -k. 52-53

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów oraz okoliczności bezspornych. Dokumenty przedłożone przez stronę powodową zasługiwały na walor wiarygodności, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone.

Fakt zawarcia umowy przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym, otrzymanie kwoty 700 zł i nie spłacenie pożyczki nawet w części pozostawały poza sporem. Bezsporny był również fakt przelewu wierzytelności na powoda. Spór natomiast dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia w całości wobec podniesienia przez pozwanego, że pożyczkodawca naruszył przepisy ustawy o kredycie konsumenckim, w szczególności obowiązki informacyjne, w związku z czym zawarta umowa miała być bezskuteczna.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 720§1kc. Zgodnie z tym przepisem przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zawarcie umowy pożyczki zostało wykazane przez stronę powodową, a brak jej spłaty był bezsporny.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu wskazać należy, że zebrane dowody wskazują, że pozwany wysyłając kwotę 0,01 zł ze swojego konta na konto wierzyciela pierwotnego nie tylko potwierdził rejestrację na portalu pożyczkowym, ale też zaakceptował warunki umowy, która miała zostać zawarta. A zatem, skoro pozwany zaakceptował warunki zawieranej umowy na odległość, trudno uznać, że się nie zapoznał z jej warunkami. To na pozwanym ciążył obowiązek wykazania, że nie wiedział jakie warunki akceptuje. Tymczasem pozwany sam przyznał, że zaakceptował warunki umowy po określeniu kryteriów dotyczących m.in. kwoty oraz terminu pożyczki. Umowa została zawarta za pośrednictwem środków komunikowania się na odległość, do jej ważności nie było konieczne pisemne podpisanie umowy.

W związku z powyższym zarzuty pozwanego w przedmiocie naruszenia ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim, nie znalazły oparcia w zebranych materiale dowodowym. W ocenie Sądu umowa, a przede wszystkim postanowienia dotyczące składników pożyczki została sformułowana w sposób jednoznaczny, jasny i oczywisty. Zdaniem Sądu przeciętny konsument (o którym mowa w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym z dnia 23 sierpnia 2007 r.) był w stanie zrozumieć wszystkie zapisy umowy jak i nie powinny one budzić u niego wątpliwości.

Na marginesie wskazać należy, że nawet gdyby pożyczkobiorca zaniechał obowiązku informacyjnego, a kredyt uzyskałby sankcję kredytu „darmowego” to pozwany i tak zobowiązany byłby do zwrotu otrzymanej kwoty, a tego też nie uczynił. Podkreślić należy, że pozwany, po otrzymaniu kwoty pożyczki nie spłacił jej nawet w części. Zachowanie pozwanego, który zna szczególnie przepisy dotyczące kredytów konsumenckich, rejestruje się na portalu pożyczkowym, otrzymuje pożyczkę i nie spłaca jej nawet w części świadczy o tym, że działał w sposób świadomy i celowy.

Z podanych względów, na podstawie art. 720§1kc, powództwo okazało się zasadne i podlegało uwzględnieniu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. Jednocześnie Sąd uznał, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie podstawy do uznania, że dochodzone pozwem roszczenie jest sprzeczne z prawem czy zasadami współżycia społecznego. Powód dochodził wyłącznie udzielonej pozwanemu kwoty pożyczki (700zł) wraz z prowizją (192zł), która zdaniem Sądu nie była wygórowana oraz z odsetek za opóźnienie. Do roszczenia nie doliczono żadnych dodatkowych opłat z tytułu wezwań do zapłaty czy czynności windykacyjnych. O odsetkach za opóźnienie rozstrzygnięto na podstawie art. 481 § 1 i 2kpc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na koszty procesu składały się: 270 zł tytułem zastępstwa procesowego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, a także opłata sądowa – 30zł.